

SEVENTY MINISTERS ORDAINED எழுபது ஊழியர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்

லூக்கா 10:1-24

“பேசுகிறவர்கள் நீங்கள் அல்ல, உங்கள் பிதாவின் ஆவியானவரே உங்களிலிருந்து பேசுகிறவர்.” மத்தேயு 10:20

ஊழியர்களின் நியமனம் என்பது நூற்றாண்டு காலமாக ஒரு விவாதக்குரியதாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் அது மறைமுகமாக கொடுமான துன்புறுத்தல்களுக்கு வழி நடத்தியிருக்கிறது. பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்களைப் பொருத்தவரை அந்த காலங்கள் கடந்து போய் விட்டன. தேவனுக்கு நன்றி! இன்னும் பெரும்பாலான ஜனங்கள் இந்த நியமனம் பற்றிய காரியங்களை தெளிவாக புரிந்துகொள்ளாததால் துன்புறுத்தல்கள் மறுபடியும் வருகின்ற ஆபத்து எப்பொழுதும் இருக்கிறது. பிரிஸ்டைட்டேரியன், பேப்டிஸ்ட்டுகள், லுத்தரன் சபையினர், எபிகோபல் சபையினர் அனைவரும் ஊழியர்கள் நியமனம் குறித்து தவறான கருத்துகளின் அடிப்படையில் துன்புறுத்தல்களில் பங்கு பெற்றிருக்கின்றனர். இந்த காரியத்தில் ஒருவருக்கொருவர் துன்புறுத்தியுள்ளனர்.

ஒருவருக்கு விசேஷித்த நியமனம் இல்லையென்றால் அவர் போதகராகவோ பிரசங்கியாகவோ ஆக முடியாது என்பதும் நியமனம் பெறாமல் போதிப்பதும் பிரசங்கிப்பதும் தெய்வீக ஏற்பாட்டிற்கு எதிராக கலகஞ் செய்வதாகும் என்பதும், இப்படியாக நியமனம் பெறாமல் போதிப்பவரின் போதனையை பின்பற்றுகிற அல்லது அவரது ஆதரிப்பவர்கள் அனைவரும் சமய பேதமுள்ளவர்கள் என்றும் கருதப்பட்டு, அனுதாபத்திற்கு உரியவர்களாக கருதப்படாமல் துன்புறுத்தலுக்கு பாத்திரமாக இருப்பார்கள் என்பதும் அவர்களது வாதமாக இருந்தது.

அநேகர் கருதுவது போல, நியமனம் என்பது ஒரு சடங்காச்சாரமோ, ஒரு முறைமையோ கிடையாது. அது பிரசங்கிப்பதற்கான ஒரு அதிகாரத்தை, ஒரு வேலையை ஒப்படைத்தலை குறிக்கிறது. பேப்டிஸ்ட்டுகள் தங்களது விசுவாச பிரமாணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களை பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கிறார்கள். லுத்தான், மெத்தடிஸ்ட் முதலான சபைகளைப் போல பிரிஸ்டைட்டேரியன் சபையாரும் தங்களது சீலர்களுக்கு போதிக்கும் வேலையை ஒப்படைக்கிறார்கள். ரோமன் கத்தோலிக்க சபையாரும் எபிகோபல் சபையாரும் அது தேவனிடமிருந்து வருகிற நியமனம் என்று கூறுகிறார்கள். அதாவது அவர்களது பிஷ்புகள் அனைவரும் அப்போஸ்தலரின் வழி வந்தவர்கள் என்றும் அப்போஸ்தல அதிகாரத்தை பெற்றவர்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களது பிஷ்புகளால் ஊழியம் ஒப்படைக்கப்படாதவர்களோ அல்லது நியமனம் பெறாதவர்கள் போதிக்க உரிமை இல்லாதவர்கள் அல்லது மத கொள்கைகளுக்கு எதிரானவர்கள் ஆகும். அவர்களுடைய கருத்தின்படி மற்ற புரட்டஸ்டன்ட் சபையார் அனைவரும் போதிக்க அதிகாரம் இல்லாதவர்கள் அல்லது மத கொள்கைகளுக்கு விரோதமானவர்கள்.

ஆனால் விட்டுக்கொடுக்கும் ஆவி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டு வருடங்களில் எபிகோபல் சபையினர் மற்ற புரட்டஸ்டன்ட் சபையின் மேலுள்ள தடையை நீக்கி, எபிகோபல் சபையின் ஊழியர் மற்ற சபை பிரிவின் மேலையில் நின்று பிரசங்கம் பண்ணலாம். அல்லது எபிகோபல் சபையினால் நியமனம் பெறாத ஊழியர் எபிகோபல் சபையின் மேலையில் நின்று பிரசங்கம் பண்ணலாம். எனினும் இது நவீன காலத்துக்குரிய சலுகையாக இருக்கிறது.

இன்றைய பாடத்தில் நியமனத்தின் சரியான கருத்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசு முன்னரே பன்னிரண்டு பேரை அவரது விசேஷித்த அப்போஸ்தலர்களாக நியமித்திருந்தார். இப்போது இன்னும் எழுபது பேரை அப்போஸ்தலர்களாக அல்ல, பொதுவான ஊழியர்களாக நியமனம் செய்தார். பதிவுகளின்படி பார்க்கும் போது, அவர்களது நியமனத்திற்காக எந்தவித சடங்காச்சாரமும் இல்லை. என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதை மட்டும் அவர்களிடம் கூறி அவர்களை அனுப்பி வைத்தார். நமது தலைப்பு வசனம் காரியத்தை இவ்விதமாக விளக்குகிறது: “பேசுகிறவர்கள் நீங்கள் அல்ல, உங்களின் பிதாவின் ஆவியானவரே உங்களிலிருந்து பேசுகிறவர்.” (மத்தேயு 10:20)

சரியாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், அப்போஸ்தலர்கள் அதுவரையில் நேரடியாக பிதாவானவரின் ஆவியை பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. பிதாவின் ஆவி குமாறனுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. குமாறன் தமது நாமத்தினால் போதகம் செய்ய அனுப்பப்பட்டவர்களுக்கு தமது ஆவியை பகிர்ந்தளித்தார். பெந்தேகோஸ்தே நாள் வரையிலும் பிதா சவிசேஷ செய்தியை போதிக்க யாரையும் நேரடியாக நியமனம் செய்யவில்லை அல்லது அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. பிதாவிடமிருந்து, குமாறன் மூலமாக பரிசுத்த ஆவியானது சீலர்களுக்கு பொழியப்பட்டது குறித்து பரிசுத்த பேதுரு விவரிக்கிறார். (அப்போஸ்தலர் 2:32-33)

இயேசு இன்னும் மகிமையடையாததினால் பரிசுத்த ஆவி முன்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்று வேறு ஒரு இடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இயேசுவுக்கு பாடுபடுவதும், பரலோகத்துக்கு ஏறி, அவரது சீலர்களின் சார்பாக தமது புண்ணியத்தை பரலோக பிதாவின் முன்பாக சமர்ப்பித்து, அவர்களை புது ஒழுங்கின் பிள்ளைகளாக அங்கீகரித்தன. பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பது அவசியமாயிருந்தது. அவர்கள் உலகில் அவரது ஸ்தானாபதிகளாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் இருக்கும்படி பரிசுத்தராலே அபிஷேகம் பண்ணப்படவும், அதிகாரம் அளிக்கப்படவும் அல்லது நியமிக்கப்படவும் வேண்டும். அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாக இருந்தால், சாபத்தை நீக்கப்போட்டு பூமியை ஆசீர்வதிக்க ஆயிரம் வருடங்கள் பரலோக ராஜ்யத்தில் இயேசுவின் உடன் அங்கங்களாக விரைவில் இருப்பார்கள்.

குமாறத்துவத்தின் பரிசுத்த ஆவியை கொடுத்து தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் மட்டுமே, கர்த்தரின் நாமத்தில் போதிக்க கட்டளை பெற்றவர்கள் அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் ஆகும். பூமியிலுள்ள சகல சடங்காச்சாரங்களும், சகல பிஷ்புகளின் அனைத்து கைகளும் தேவனுடைய நாமத்தில் பேச யாருக்கும் அதிகாரம் கொடுக்க முடியாது. நமது கர்த்தராகிய இயேசு தேவனுடைய நியமனத்தைப் பெறும் வரை தமது ஊழியத்தை ஆரம்பிக்க வில்லை. அவரது அர்ப்பணம் மற்றும் ஞானஸ்நானத்தின் போது, சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு சவிசேஷத்தை அறிவிக்கவும், இருதயம் நொருங்குண்டவர்களுக்கு காயங்கட்டுதலையும், கட்டுண்டவர்களுக்கு கட்டவிழ்த்தலையும் கூறவும், கர்த்தருடைய அனுக்கிரக வருஷத்தை கூறவும், துயரப்பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்யவும், பரிசுத்த ஆவி அவர் மேல் வந்து அவரை அபிஷேகம் பண்ணி, அர்ப்பணித்து, அதிகாரம் அளித்தது. (ஏசாயா 61:1,2)

இதே பரிசுத்த ஆவிதான், அதை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு, கேட்க காதுள்ளவர்களுக்கும், விசேஷமாக சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கும், இருதய நொருங்குண்டவர்களுக்கும், தேவனைக் குறித்த உணர்வுள்ளவர்களுக்கும் தேவனுடைய திட்டத்தில் அவர்கள் அறிந்திருக்கிற அனைத்தையும் சொல்ல அதிகாரம் இருக்கிறது. சபையின் பெண் அங்கங்கள் பொது இடங்களில் பிரசங்கிக்கூடாது என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் குறிப்பாக கூறியிருந்தாலும் இது பரிசுத்த ஆவியை பெற்றிருக்கும்

அனைவருக்கும் (ஆண், பெண்) அவர்களது பால் இனத்தை பொருத்து வரம்புகள் மற்றும் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ப பிரசங்கிக்கவும் போதிக்கவும் அதிகாரத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையில் தலையிடுவதில்லை. சில சமயங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் பண்ணும் போதகங்கள் பொதுவிடங்களில் பண்ணப்படுவதற்கு ஒத்த பலனைக் கொடுக்கிறது.

யோவான் ஸ்நானன் தொடங்கி, எருசலேம் அழிக்கப்படும் கிபி70வரை யூத யுகத்தை நிறைவு செய்த 40 வருடங்களானது நிழலான இஸ்ரவேலர்களுக்கு அறுவடை காலம். இதில் உண்மையான கோதுமை அனைத்தும் சுவிசேஷ களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட்டு, மீதியுள்ள புதர் அனைத்தையும், அக்கினி என்று அடையாளமாக அழைக்கப்படும் மகா உபத்திரவத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது. இதே போல சுவிசேஷ யுக முடிவில் ஒரு அறுவடை இருக்கும் என்று கர்த்தர் மத்தேயு 13ஆம் அதிகாரத்தில் அறிவிக்கிறார். அநேகர் இது 1874இல் ஆரம்பித்து 1915ல் முடிவடையும் என்று நம்புகிறார்கள். (ஆனால் அறுவடை 1915ல் முடிவடையவில்லை என்று பிற்கால கட்டுரைகளில் சகோ. ரசல் எழுதியிருக்கிறார்).

யூத யுக முடிவில் கர்த்தருடைய விசுவாசிகள் அனைவரும் அறுவடை வேலையில் ஈடுபடுவது பெரிய சலுகை என்று உணர்ந்தார்கள். அது இப்பொழுதும் உண்மையாக இருக்க வேண்டும். கர்த்தரின் சீஷர்கள் கபடற்ற ஆடுகளுக்கும், சுயநலம் கொண்ட சீரமைக்கப்படாத உலகத்தார்கள் ஓநாய்களுக்கும் ஒப்பிடப்படுகின்றனர். யூத யுக அறுவடையின் போது, சீஷர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று இரந்து திரிய வேண்டும் என்பது அவருடைய விருப்பமில்லை. மாறாக, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மிகவும் தகுதியான ஜனங்கள் யார் என்பதை விசாரித்து, அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், அங்கே தங்கி தங்களது சாட்சியத்தை கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் முற்றிலுமாக கர்த்தரையே சார்ந்திருக்க வேண்டும். தங்கள் தேவைகளுக்காக வேறு முயற்சி எதுவும் பண்ணக்கூடாது. இவைகளெல்லாம் அவர்களது எதிர்கால அறுவடை காலத்திற்கான ஒரு பாடமாக இருந்தது. பிற்பாடு இயேசு அவர்களை அனுப்பும் போது அவர்களுடைய தேவைகளை அவர்களால் முடிந்த மட்டும் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு சொல்லி அனுப்பினார். முதல் அனுபவம் ஒரு விசேஷித்த ஒன்று என்றும், அவர்கள் பிரதிநிதிப்படுத்தும் தெய்வீக வல்லமையில் சார்ந்திருக்கவும் நம்பிக்கை கொடுக்கவும் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஆண்டவர் செய்தது போல, அவர்களும் வியாதிஸ்தர்களை குணப்படுத்துதல், பிசாசுகளை துரத்துதல் முதலானவைகளை செய்ய அவருடைய ஆவி அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கும் கர்த்தருடைய ஜனங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. நிலைமைகள் மாறியிருக்கின்றன. அவைகளைக் காட்டிலும் மாபெரும் வேலைகளாகிய ஆவிக்குரிய வியாதி, குருட்டுத்தன்மை, செவிட்டுத்தன்மை ஆகியவைகளை சொஸ்தப்படுத்துவது தற்கால தேவனுடைய பிள்ளைகளின் சலுகையாக இருக்கிறது.

தேவனுடைய ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறது என்பது சீஷர்களின் ஒரு போதனையாக இருந்தது. அந்த செய்தியால் வசீகரிக்கப்படக் கூடியவர்களாக இருந்தவர்கள் வசீகரிக்கப்பட்டார்கள். தேவனுடைய ராஜ்யம் நூற்றாண்டு காலமாக இஸ்ரவேலருக்காக காத்திருந்து அந்தோ பரிதாபம், அது கொடுக்கப்பட்ட போது சொற்பமான இஸ்ரவேலர்களே அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராயிருந்தார்கள்! அதன்பிறகு ராஜ்யம் அவர்களிடமிருந்து நீக்கப்பட்டு, உலகம் முழுவதற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தேசத்திலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பார் மேசியாவின் மணவாட்டியாகவும் உடன் சுதந்தரராகவும் இருக்கும்படி சேர்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மூலம் சீக்கிரத்தில் பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அதன் ஆசீர்வாதங்கள் சகல ஜாதிகளுக்கும் அருளப்படும்.

கப்பர்நாசுமிலும், பெத்சாயிதாவிலும் மற்றும் கோராசீனிலும் ஆண்டவர் தாம் பண்ணின போதகத்தையும் பலத்த செய்கைகளையும் குறிப்பிட்டார். சலுகையில் அந்த பட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதற்கு அடையாளமாக சொல்லப்பட்டது. கர்த்தருடைய தயவுகளை புறக்கணித்தபடியால் பாதாளத்தில் தள்ளுண்டு போகும். சோதோமும் தீருவும், அழிவில் இருந்த இரண்டும் பாதாளத்தில் புழுதிக்கு சென்றது என்று உதாரணமாக கொடுக்கப்பட்டன.

எனினும் நமது கர்த்தர் போதித்த சோதனை அல்லது பரீட்சை அல்லது தீர்ப்பு முடிவானது அல்ல என்றும் எதிர்கால சோதனை, நியாயத்தீர்ப்பு இருக்கும் என்றும் அவர் அறிவிக்கிறார். பரிசுத்த பவுலின்படி ஆயிரம் வருடம் யுகம் முழுவதும் நியாயத்தீர்ப்பின் நாளாக இருக்கும். அதில் அகில உலகமும் சத்தியத்தின் அறிவுக்குள், தேவனைப்பற்றிய அறிவின் சந்தர்ப்பத்திற்கு கொண்டு வரப்படுவார்கள். (அப்போஸ்தலர் 17:31) எனினும் இயேசுவை அறிந்தும் அசைக்கப்படாமல் தங்களது இருதயத்தை கடினப்படுத்துகிறவர்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் அதற்கேற்றாற் போல் நஷ்டமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஜனங்களுக்கு நியாயத்தீர்ப்பின் நாள் இலகுவாக இருந்தாலும் சோதோமின் ஜனங்களுக்கு இன்னும் இலகுவாயிருக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் குறைவான வெளிச்சம் மற்றும் சலுகைக்கு எதிராகவே பாவம் செய்திருந்தனர் என்று இந்த காரியத்தை இயேசு பலமாக சுட்டி காட்டினார். (எசேக்கியேல் 16:48-63)

முடிவாக, சீஷர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு அவர்களை இகழ்கிறவர்கள், இயேசுவையும் பிதாவையும் இகழுகிறவர்களாக இருப்பார்கள் என்று அவர் தமது தூதர்களுக்கு உறுதி அளித்தார். கர்த்தரால் உண்மையாக நியமிக்கப்பட்டு சுவிசேஷ ஊழியர்களாக அனுப்பப்பட்டவர்கள் அனைவரின் விஷயத்திலும் இது உண்மையாக இருக்கிறது.